

lamálnak, talán semmit, de annál többet sejtetnek. Egy élet igazi, nagy tragédiáját. Egy költői lélek földi bolyongását, meg nem értetését, emberek rosszását, közönyét, melyek mint az őszi fuvalmak hervasztólag hatottak a költő nemes, finom érzületére. A versek előtt szinte poémába csendülő emlékezést írt Felszeghy Dezső gróf Kuun Istvánról, keblének igaz barátjáról. Nagyon jól ismerhette Felszeghy poétabarátját, mert ez a megemlékezés szinte fotográfia-szerű hűséggel, igazsággal van megírva. Itt-ott talán retusírozta a finom esetkezeléssel megrajzolt arcképet, de ezt megkívánta a szép és szomorú versek írója: Kuun István. Az Erdélyi Irodalmi Társaságot illesse a legszebb elismerés, hogy ezt a kötet verset megmentette a magyar irodalom számára.

Kiss Menyhért.

KÜLÖNFÉLÉK.

Gr. Kuun Géza kir. táblai ülnökségéről.

1337 eln. sz. 1861.

I.

Méltóságos gróf úr!

Az Erdélyi udvari Cancellaria nagyméltóságú elnökének folyó hó 26-án kelt távirati értesítvénye szerint méltóztatott Ó es. és apostoli királyi Felsege Méltóságodat az erdélyi törvényes királyi Tábla számszeletti tiszteletbeli ülnökévé legkegyelmesebben kinevezni.

Ezen legfelsőbb kinevezésről Méltóságodat előlegesen tudomásba tenni üdvözetem kifejezésével sietek, oly hozzáadással, hogy a törvényes királyi tábla tevékenységének kezdete Méltóságoddal a királyi főkormányzók részéről újlag közöltetni fog.

Kolozsvárt, július 27-én 1861.

A k. főkormányzók elnöke

G. Mikó Imre.

Alant: Méltóságos Gróf Kuun Géza urnak Pesten.

Kívül: Az erdélyi főkormányzók elnökétől. Méltóságos szt.-gothárdi gróf Kun Geiza urnak

Hvtból.

Pesten

Nádor-utca 23. szám.

Alatta gr. Kuun Géza megjegyzése: Én: szt.-gothárdi, miért? Gróf Kuun Géza osdolai, nem tudta Mikó?

II.

Királyi táblai tiszteletbeli számszeletti ülnök Méltóságos Gróf Kuun Geiza urnak

Pesten.

A királyi Főkormányzók nagyméltóságú ülnökségének idei Augusztus 1-ői 3676 sz. alatti intézvénye következtében van sze-

rencsem Méltóságodat értesíteni, miszerint szabadság idejének folyó év végéig kért meghosszabbítása megadatott.

Marosvásárhelyt, 1862 Augusztus 4-én

Br. Apor Károly.

Kivül: Az erdélyi törv. ítélőtábla id. elnökétől. — Sz. 166 eln. 862. Erdélyi királyi táblai tiszteletbeli számfeletti ülnök Méltóságos Gróf Kuun Gejza urnak

Hvtból.

Pesten.

III.

Királyi táblai számfeletti tiszteletbeli ülnök Osdolai Gróf Kuun Geiza urnak

Pesten.

Ő Cs. és apostoli királyi Felsége folyó hó 19-én kelt legfelsőbb határozványával Méltóságodat tiszteletbeli számfeletti ülnöki állomásától folyó év November 14-éről kelt saját kérésére legkegyelmesebben fölmenteni méltóztatott.

Melyet midőn Méltóságodnak a királyi főkormánysház nagy-méltóságú Elnökének idei Deczember 27-iki 666 sz. alatti intézvénye következtében tudomására juttatnék, nem tehetem egyszerűsmint, hogy Méltóságodnak eddigi szolgálataiért köszönetet és a feletti sajnálatomat, hogy a Méltóságod egészségi állapotja miatt oly rövid időre volt határozva, ki ne fejezzem.

Marosvásárhelyt, 1862. Deczember 30-án.

Br. Apor Károly.

Alant: Sz. eln. 493—1862.

Kivül: Az erdélyi törvényes kir. tábla elnökétől. — Sz. 493—862. eln. Erdélyi királyi ítélő táblai tiszteletbeli számfeletti ülnök Osdolai Méltóságos Gróf Kuun Géza urnak

Hvtból.

Pesten.

Gróf Kuun Géza levelei br. Kemény Vilmához.

I.

Florenz, Martius 10-dike 1879.

Kedves Vilma bárónó!

Ez a levél nem válasz utóbbi levelemre következett kedves soraira, melyek valószínűleg Görzben várakoznak reám s nem fognak még sokáig várakozni, mert folyó hó 20-dika körül innen visszatérek Görzbe. Itt már 12 nap óta vagyok, a piazza d' Azeglion lakom közel De Gubernatishoz. Egy nap Orsini grófnénál, más nap De Gubernatishoz ebédelek s a vendéglőket e szerint csak hírből ismerem. Orsininál mindig sokan vannak az itteni társaság színéből, javából s ebéd után többnyire még thea is szokott következni, melyre az ebédelő vendégeket megmarasztják.

Pár nappal ezelőtt Ricci marquise hívott meg egy fényes reggelire Carminianoi gyönyörű, leírhatatlan s lefesthetetlen szép

fekvésű villájába, múlt szombaton Franzani marquisenál voltam egy fényes soiréen, s egy estvét töltöttem Gallizin hercegnénél, hol több herceg és hercegné volt, mint nem herceg. Ezek volnának a társadalmi élmények, melyekhez még hozzá fűződik két soiréem Wladyslaw Orpizewskiéknál s tegnapi soiréem De Gubernatiséknál. A közel jövő, úgy látom, még egy pár soiréet tartott fel számomra, sőt még egy costumos bállal is rémít a következő esőtörtők Weljaminofféknál. Azonban elég is volt már ebből ennyi, a De Gubernatissal való együttlét kivételével, mely legjobb volna, ha mindig tarthatna.

Munkám registrumát még itt is írom a délelőtt óráiba. Isten áldja kedves Vilma bárónó!

tisztelő barátja

Kuan Géza.

Külső cím: Kemény Vilma Bárónó ő méltóságának (Ungheria) via Budapest *Kolozsvár*, Belközép-uteza b. Kemény M. ház.

II.

Zante, Február 14-ikén 1881.

Kedves Vilma bárónó!

Grázból írt levelemre ugyan nem voltam oly szerencés választ kapni, de szabadjon ez óhajtott válasz hiányát egy muló fellegnek tartani, mely talán csak azért jelent meg, hogy elenyészte után még fényesebbnek lássék az égbolt; egy felleg, melyet más nem előzött meg s nem követ, nem olyan, mint azok, melyek jelenleg a Zantei láthatárt elborítják s a gondolatot holnapi útunkra Athenebe sötétté teszik. Engedje hinnen, hogy azon felleg nem csak mulékony, de már el is múlt s vissza sem térhet.

Poseidonnak eddig elé nem állattunk nagy kegyében s ha görögök volnánk, ideje volna, hogy őt nagy áldozatokkal kiengeszteljük. Homer szerint a különböző szelek tömlőkbe zárva őriztetnek egy barlang üregében. E tömlők megnyiltak Triestből való elindulásunk után s a bora, greco levante, sirócco felváltva rohanták meg hajónkat s hogy fársáng van, mi nem tánczosok is megtudtuk és megéreztük, mert a szélrohamok hajónkat s hajónk minket tánczoltatott meg. Báltermekben is nem egyszer tánczoltam, mert kellett, nem jó kedvemből, de ennyire contre coeur nem emlékszem, hogy tánczoltam volna a Károlyi-palota táncztermében vagy másutt. Nagyobb változatosság kedvéért útazásunk második napján egy saját-ságos tünemény lett láthatóvá, a tenger mintha füstölt volna s a füstnek látszó vízoszlop bizonyos magasságból ismét lecsapott a tengerbe s ekkor úgy látszott, mintha a felhők a tengerbe alámerültek volna. Hajónk derék kapitánya azt mondotta nekem, hogy e tüneményt az Adriai tengeren soha se látta! Végre elértük Corfu szigetét s ott két hetet töltöttünk élvezve e sziget annyira változatos tájképeit s növényzetének színpompáját, illatját, az alakok és

rajzok változatosságát. Onnan tizenhét órai útat tevén, ide szerencsésen megérkeztünk. Elindulásunkkor biztatóan világított a hold, de nem sokára zápor, villámlás, menydörgés következett s kísért egész időig. Zantét nem ok nélkül „kelet virágjának“ hívják.

Isten áldja kedves Vilma bárónő

tisztelő barátja
Kuun Géza.

Legközelebbi levelemet Athénből szándékozom írni.

III.

Athen, Martius 3-dikán 1881.

Kedves Vilma bárónő!

Zantéból írt soraim reményem a hullámozó tengeren át kisebb-nagyobb viharok daczára békés révpartra értek a Szamosmenti Kolozsvár városába. A kelet virágját elhagyva, egy igen csendes verőfényes tengeri út után Peloponnesus Patras nevű városa elé jutottunk s a szép csillagos estének egy pár óráját e nagyreményű város gázzal világított piacain, utcáin töltöttük különböző déli és keleti árukkal megrakott bazárok előtt. Az est óráiban késő éjjelig hullámozik. Patras város népsége Hermesnek, a kereskedelem és tolvajság régi védnökének szentelt utcáiban s az áruk kikiáltása, alkudozás, beszélgetés, veszekedés, kacaj, a lármának egy oly egyvelegét hozza létre, melytől elkábúl az ember fia és leánya. S a hold békés égi pályájáról szeliden pillantott le a fáradhatlan tevékenységű város zajongó lakosságára. Éjjel felé tovább indultunk s én még hosszasan járkáltam a hajó fedélzetén, szemlélve a Korinthusi öböl partjait, a Parnassus hegység hótakart tetőit; gondolatokba elmerülve a múlt és jövő felett, nemcsak a történeté, de saját magam múltja s jövője felett is s mennyire ohajtottam e varázsfényű éjjel óráiban, hogy e szép, valóban leírhatatlanul szép látvány élvezetét ne egyedül bírtam volna, hanem megosztva azzal, ki azt épen úgy tudta volna élvezni, mint én magam.

Korinth acropolisa előtt virradtunk meg. E fényűző város helyén most egy igénytelen, nyomorúlt falu áll, e város egykori lételének utolsó fényes emléke Sz. Pálnak keresztény lakóihoz írt két levele. Elhagyván a Korinthusi földszorost az Aegei tengerbe jutottunk s Aegina és Salamis szigetei közé jutván, megpillantottuk a Perikles város acropolisát. Már két hét óta vagyok Atheneben s élek a régen múlt dicső emlékeiben. Jövő vasárnap ismét Zantéba megyünk, hogy onnan Olympiaí kirándulásunkat megtehessük. Legközelebbi soraimat Zantéból vagy Corfuból fogom írni.

Isten áldja kedves Vilma bárónő!

tisztelő barátja
K. Géza.

IV.

Zánte, Ápril 3-dikán 1881.

Kedves Vilma bárónő!

Áthénből írt soraim reményilem szerencsésen megérkeztek rendeltetésök helyére. Athénből egy néhány kisebb-nagyobb kirándulást tettünk, ezek között a legnagyobb négy napot vett igénybe, ú. m. hajón Naupliába mentünk s onnan másnap kocsiban Mykenébe, harmadik nap Tyrinsbe és Argosba. Ezen helyek mindegyikében visszahelyeztettünk a Hellenismus fiatal korába, sőt Tyrinsben boldog gyermekkora színhelyén álltunk. Nem ó-kor ez, mint a hogy nevezni szokták, hanem a szellemi élet üde tavasza, gazdag reményekben, dúsan termő. Ide visszaérkezvén, pár napot kellett várunk, míg a görög gőzhajózási társaság legkisebb hajóján — Hydrán — Katakolóba mehettünk, hogy onnan Olympiai kirándulásunkat megejthessük. A kívánt hajó megjött, de az időjárás nem olyan volt, a minőt óhajtottunk volna. Sötét éjjel viharral kellett megküzdenünk szerencsére rövid útunkon. Katakolóban az ottani parti munkák igazgatója és művezetője francia zászlós bárkája várt, hogy partra szállítson. E derék francia vendégszerető és igen kényelmesen berendezett hajóban egész délutánig maradtunk, mert megmarasztaltak a család legifjabb tagjának keresztelésére. Talán első eset, hogy egy francia fiú Gézának kereszteltetett, már most Franciaországban nem csak Attila, de a Géza név is előfordúl, illetőleg előforduland, midőn a Katakolói kikötő elkészülte után a francia család Franciaországba visszatért. Katakolóból Pyrgosba mentünk, hol egy „ne szállj oda“ nevet megérdemlő szállodába megháltunk. Másnap reggel Olympiába mentünk s ott két napig voltunk, mely napok emléke mindég kísérni fog! Olympiáról vagy nagyon hosszasan, vagy nagyon röviden kell írni s, mert az előbbit nem tehetem, az utóbbit választom, s egy szóban fejezem ki e hely felől való bámulásomat: Olympia nagyszerű! Innen holnap indulunk Corfuba s onnan Brindisibe. Reményilem, hogy két hét múlva Grácban vagyok s kérem kedves Vilma bárónőt, nekem oda „poste restante“ írni. Uti levelezésemet Görögországból ezzel bevégezém.

Isten áldja kedves bárónő

tisztelő barátja

Kuun Géza.

(Eredetije gr. Kuun Gézáné birtokában.)